

rapporten, og til parterne er i stand til at kommentere den.

Jeg vil blot sige, at jeg ikke er enig i det, der i pressen fremstår som et synspunkt fra vismændene om, hvad man kan i 2004, eller hvad man ikke kan i 2004.

Må jeg sige om told og afgift: Det er jo ikke noget nyt. Det står i regeringsgrundlaget, at vi er tvunget til at forholde os til det, i og med at der er ændrede vilkår for grænsehandelen fra 1. januar 2004. Så det provenutab ved vi godt skal dækkes ind. Det skal i øvrigt dækkes ind, hvad enten man gennemfører lettelser eller ej. Man kan jo lave et teoretisk regnestykke, der siger, at man taber egentlig pengene, hvad enten man griber ind eller ikke griber ind. Det kan koste penge at lempe på afgifterne. Det koster også penge, at man ikke får salget i Danmark, altså overhovedet ikke får de afgifter, vi har i Danmark. Så det er et problemkompleks, vi skal forholde os til, og det har vi vidst hele tiden, også da vi lavede redegørelsen.

Det er klart, at man hele tiden er nødt til at aflæse de nationaløkonomiske konsekvenser, og hvad det betyder for statskassen.

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg vil godt minde om, at i regeringens egne publikationer står der rent faktisk, at den afgifts-nedsættelse på cigaretter og spiritus koster 1,5 mia. Jeg må forudsætte, at det er, når alle modregninger i øvrigt er foretaget, og det må i hvert fald tages fra det økonomiske rum.

Kl. 13.30

Jeg nævner, hvad to landsdækkende aviser skriver om de økonomiske vismænds rapport, og de skriver lige præcis, at der ikke er den plads til skattelettelser, som regeringen har talt om. Tilbage står så det, som spørgsmålet dybest set drejer sig om: Hvordan vil man så skaffe det råderum? Drejer det sig om at finde pengene via besparelser, og hvor skulle disse besparelser i givet fald findes?

Det synes jeg var rart, om vi kunne komme lidt tættere, men jeg kan godt forstå, at finansministeren ikke er så glad for at besvare det spørgsmål.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det med told og afgift er jo ikke noget nyt. Vi har hele tiden vidst, at vi skal forholde sig til det problem, at der bliver fri adgang til at tage mange produkter, man bruger i sin husholdning, som i dag er belagt med afgift, hjem over græn-

sen. Det har vi vidst hele tiden. Det er en opgave, vi skal have løst, det er ikke noget, der kommer dumpende ned fra himlen. Det er noget, vi kommer til at forholde os til. Det sagde jeg også i mine tidligere svar, så nu er det for tredje gang.

I finansredegørelsen, der tager udgangspunkt i det, vi ved plus det, man skønner fremover, er vurderingen, at der er et råderum under givne forudsætninger frem mod 2010. Så skal det vurderes, hvor meget der er plads til i det enkelte år: Hvornår kan man implementere det? Hvornår er tegnene så stærke, at man kan se, at det råderum, der er skitseret teoretisk, også er til stede? Det kan blive større, og det kan blive mindre. Og vurderingen med hensyn til 2004 tager vi i foråret 2003.

Sådan vil det være. Der vil vi også fremlægge, hvad niveauet er for, hvad man i givet fald kan gøre, eller hvad man ikke kan gøre. Så hr. Jens Peter Vernersen må vente med at få stillet sin nysgerrighed, indtil regeringen lægger sine forslag frem. Det er en meget god arbejdsdeling, især hvis man er modstander af lækager.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 692

4) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Jørn Jespersen (SF):

»Er ministeren enig i, at manglende konkurrence om bistandsordrer som følge af krav om binding af leverancer til donorlandet afføder ineffektivitet og økonomisk slaphed?«

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Der er næppe nogen tvivl om, at mere konkurrence om bistandsordrer vil kunne give bedre og mere effektiv bistand. Der er derfor gode argumenter for, at der løsnes op for bindingerne mellem bistand og leverancer fra giverlandet. Hermed kan man opnå størst mulig sikkerhed for, at man også ved bistandsordrer får mest muligt for pengene.

Men der bør også lægges vægt på andre hensyn end de konkurrencemæssige, nemlig spørgsmålet om gensidighed. I dag er det sådan, at Danmark procentvis bidrager med mere end de øvrige medlemsstater. Dermed åbner vi i Danmark op for et procentvis større marked end de andre lande, og det har været vores vurdering, at det ikke er rimeligt.